

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 29 de maig del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Yves PICOD i M.I. Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. A.F.N.C. va presentar demanda envers la companyia d'assegurances X, sol·licitant que es dictés sentència per la qual se la condemnés a pagar:

- l'import de 43.000.- € majorat dels interessos legals que corresponguin des de la data 27 de gener del 2013, i subsidiàriament, des de la data en que l'Hble Batlle fixi per contestar a la demanda, fins a la data del seu efectiu cobrament;

- l'import de 42.- € per cada dia que transcorri des de la data 31 de gener del 2013 fins a la data que s'aboni l'import de 43.000.- euros que substitueixi el vehicle que resultà robat;
- un euro (1.- euro) simbòlic en constatació i confirmació de què el Sr. A.F.N.C. no ha faltat a la veritat denunciant falsament un sinistre que no era cert;
- imposant a la companyia asseguradora totes les costes processals que generi aquest procediment, inclosos els honoraris d'advocat, de procurador i perit.

II.- La representació processal de la companyia d'assegurances demandada va oposar-se a la demanda formulada per l'adversa, sol·licitant que es dictés sentència desestimant íntegrament la demanda, imposant a la part agent la totalitat de les costes judicials meritades per raó d'aquest litigi.

III.- Les parts en litigi, mitjançant escrits de 22-10-2013 i 26-11-2013, replicaren i duplicaren en el sentit acostumat.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, va dictar sentència de data 22-11-2017 amb la següent part decisòria:

“Estimar substancialment a demanda presentada per la representació processal del Sr. A.F.N.C. contra la companyia X i condemnar a aquesta darrera a abonar a la part agent l'import de 43.000.- euros, juntament amb els interessos legals meritats des del dia de contesta a la demanda, fent imposició a la part defenent de les costes ocasionades arran de la tramitació del present litigi, incloses aquelles derivades de la intervenció d'advocat, de procurador i perit, a acreditar en període d'execució de sentència.”

V.- La representació processal de la part demandada va interposar recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data de registre 05-03-2018 va articular llur escrit de conclusions, en virtut del qual, i pels

arguments continguts, demanava que es revoqués la sentència en el sentit de desestimar la demanda formulada pel Sr. A.F.N.C. contra la seva mandant, així com condemnar-la a satisfer les costes judicials ocasionades en les dues instàncies.

Subsidiàriament sol·licita la revocació parcial de la sentència recorreguda en el sentit de no imposar les costes de cap de les dues instàncies a la part recurrent.

VI.- La representació processal del Sr. A.F.N.C. va contestar al recurs formulat de contrari, mitjançant escrit presentat en data 11-04-2018, sol·licitant la desestimació íntegra del recurs i la confirmació de la sentència d'instància, condemnant a la part recurrent al pagament de les despeses processals originades per l'apel·lació.

Ha actuat com a magistrada ponent la Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO.

FONAMENTS DE DRET

I.- La representació processal de la companyia d'assegurances X impugna la sentència, al·legant l'error en la valoració de les proves en les que el Tribunal fonamenta l'absència d'acreditació de que el Sr. A.F.N.C. hagués fet una declaració inexacta de sinistre, en relació al robatori del vehicle marca AUDI A5 3.0 TDI matrícula AND **** assegurat per la companyia recurrent.

Per a la resolució del recurs s'ha de partir, tal com fa la resolució recorreguda, del principi de bona fe que ha de presidir l'execució dels contractes, de la presumpció de bona fe en l'actuació de les persones i de que quan una asseguradora nega la seva cobertura per raó d'un supòsit

d'exclusió de la garantia sobre ella recau la càrrega de provar l'existència d'aquest supòsit (TSJC 359/2015 de 29 d'abril).

Partint d'aquestes premisses, la conclusió a la que arriba el Tribunal de Batlles sobre l'absència d'acreditació de la falsedat de la declaració de sinistre fet pel Sr. A.F.N.C. és el resultat d'una valoració lògica i raonable de les proves.

És cert que existeix una dada objectiva que avalaria la tesi de la part recurrent. La lectura de la informació de les claus del vehicle posa de manifest que l'última vegada que es va utilitzar va ser a les 2:59 hores del dia 25 de gener del 2013 i el Sr. A.F.N.C. va declarar que va deixar aparcant el vehicle a les 2:30 hores del dia 27 de gener del 2013 i al matí, quan el va anar a buscar, ja no el va trobar, però això no demostra de forma inequívoca que el Sr. A.F.N.C. hagués proporcionat una informació falsa o inveraç.

L'informe del pèrit Sr. S.C. i la certificació del Director del Y SAU acrediten que les dades que queden enregistrades a les claus són les que consten a l'ordinador d'a bord del vehicle, que el rellotge del vehicle es pot configurar per l'usuari i que, per tant, no es pot assegurar que la data i hora de l'ultima utilització del vehicle que consten a les claus es corresponguin amb la realitat d'aquest darrer ús, ja que no es pot saber si el rellotge del vehicle tenia algun error en la data.

Al·lega la part recurrent que el Sr. A.F.N.C. no va dir que manipulés el rellotge del vehicle i que si hagués hagut algun error en la seva configuració s'hagués detectat en les revisions, però això no descarta que pogués existir algun error en el funcionament del rellotge que no hagués estat detectat pel Sr. A.F.N.C. i que es desconeix la data en que es podria haver produït per tal de poder ser detectat en alguna de les revisions, l'última de les quals no es sap quan es va fer.

D'altra banda, cap sentit té que el Sr. A.F.N.C. fixés com a data de la desaparició del vehicle una data posterior en dos dies a la de seva última utilització si hagués volgut defraudar l'asseguradora.

Cap contradicció conté l'informe del pèrit respecte a la forma d'enregistrar-se la informació a les claus del vehicle. Com exposa el pèrit a l'informe complementari, les dades es registren quan el vehicle circula durant més de 40 segons a una velocitat superior als 20 km/h i s'inscriuen en intervals de 20 km. Si es compleix el primer paràmetre queden enregistrades la data i hora en que el vehicle arranca, i com la diferència entre els kilòmetres enregistrats en la primera i segona clau no supera els 20 km es pot afirmar que amb la segona clau el vehicle va superar durant més de 40 segons els 20 km/h –si no s'hauria produït cap registre– i no va circular més de 20 km.

Respecte als càlculs sobre el temps que faltava per realitzar el canvi d'oli, és cert que no estan avalats per cap prova pericial i que no s'ha pogut determinar si en el càlcul l'ordinador d'a bord del vehicle va tenir en compte l'any de traspàs, però aquests càlculs són valorats en la sentència no com una prova plena sinó com un indicatiu de que la sostracció del vehicle va poder succeir en la data que va denunciar el Sr. A.F.N.C.

Segons la informació de les claus, faltaven 166 dies per fer el canvi d'oli del vehicle i com que la vida útil de l'oli és de dos anys i l'últim canvi es va realitzar el 12 de juliol del 2011 –data en la que el vehicle es va endollar a la màquina de VARISA i s'inicià el compte enrere pel canvi de l'oli (foli 229)– en data 27 de gener del 2013 faltarien els 166 dies pel canvi de l'oli. Es tracta d'un càlcul lògic i raonable que avalaria la declaració del Sr. A.F.N.C. sobre la data de la desaparició del vehicle i sobre l'any de traspàs, és lògic pensar que l'ordinador del vehicle el tingués en compte.

En relació a les dificultats per a sostroure un vehicle dotat de fortes mesures de seguretat com el AUDI A5 3.0 TDI, les mateixes no exclouen que puguin ser sostrets aquests tipus de vehicles ja que en cap moment ha quedat acreditat que siguin impossibles de sostreure i l'experiència ensenya que dites sostraccions es produeixen.

Finalment, el què la denúncia de la sostracció del vehicle es produís poc temps abans del venciment de la cobertura de devolució íntegra del preu

pagat pel vehicle en cas de robatori, no demostra que la sostracció no es produís.

No havent pogut acreditar l'asseguradora recurrent que la sostracció del vehicle no s'hagués pogut produir, cal concloure que la demanda fou correctament estimada i el recurs ha de ser desestimat.

II.- Amb caràcter subsidiari impugna la part recurrent la condemna al pagament de les costes de la primera instància en considerar que no s'hauria d'haver aplicat de forma objectiva el principi del venciment tenint en compte l'existència de motius raonables d'oposició a la demanda del Sr. A.F.N.C., motius que la Sala efectivament considera que concorren.

Malgrat el principi objectiu del venciment que, com regla general, regeix en matèria de costes, és criteri de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia (TSJC.- 0000426/2017 de 27 de febrer del 2018) que la imputació de les costes no s'ha de fer de manera automàtica i que s'han de valorar una sèrie de circumstàncies, entre les que es troba la de si l'oposició del defenent era justificada o si, al contrari, la seva actitud es pot titllar de passiva, obstructiva, o fins i tot de temerària o de mala fe.

En el cas enjudiciat, considerem que l'oposició de la companyia asseguradora a la demanda no es pot qualificar d'injustificada ja que tenia arguments raonables per formular dita oposició, com són el que la informació que contenia les claus del vehicle fixaven la data de la seva última utilització dos dies abans del dia en que segons el Sr. A.F.N.C. es produí el robatori, que la denúncia es formulés quan només faltava un mes per al venciment de la cobertura de la devolució del preu pagat pel vehicle en cas de robatori i que es tractés d'un vehicle dotat d'unes fortes mesures de seguretat contra el seu robatori. Aquests motius d'oposició a la demanda, tot i que han estat rebutjats, considerem que eren fundats i, per tant, no s'havia d'haver aplicat de forma automàtica el principi del venciment.

Procedeix, per tant, modificar la sentència i deixar sense efecte la condemna en costes de la part recurrent.

III.- L'estimació parcial del recurs determina que cada part hagi de suportar les costes generades per la seva actuació processal de primera i de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR EN PART el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la companyia X contra la sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, de data 22 de novembre del 2017 QUE REVOQUEM PARCIALMENT en el sentit de deixar sense efecte la condemna de l'asseguradora al pagament de les costes processals de la primera instància, sense imposició de les costes processals de la segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-